

## Økonomisk Analyse

# Dagpengereformen 2010: Hvordan gik det?

---

*Dagpengereformen fra 2010 var en del af "Aftalen om genopretning af dansk økonomi" og blev vedtaget i juni 2010 i Folketinget af den daværende VK-regering, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Radikale Venstre. For at øge beskæftigelsen og reducere ledigheden indebar reformen en forkortelse af dagpengeperioden fra fire til to år og en forlængelse af genoptjeningsperioden.*

*Tidligere analyser har dokumenteret, at reformen virkede. Dagpengekommissionen viste, at afkortningen af dagpengeperioden isoleret set øger den strukturelle beskæftigelse med 11.000 personer. Dagpengereformen har – sammen med andre reformer – leveret en række markante bidrag, der tilsammen betyder, at den strukturelle ledighed er lav.*

*I 2013 var der godt 34.000 personer, som opbrugte dagpengeretten. Det skyldtes, at en meget stor gruppe opbrugte retten til dagpenge samtidigt under indfasningen af reformen. Både personer, der var en del af det tidligere 4-årige dagpengesystem og personer med kortere dagpengeperiode, opbrugte således dagpengeretten på samme tid. Hertil kom den finansielle krises gennemslag på dansk økonomi i form af faldende efterspørgsel, faldende beskæftigelse og færre jobåbninger. Til sammenligning anslog Dagpengekommissionen, at ca. 9.000 personer årligt ville opbruge retten til dagpenge, når 2010-dagpengereformen var fuldt indfaset (strukturelt).*

*Denne analyse ser nærmere på, hvordan det gik dem, der under indfasningen af reformen opbrugte dagpengene. Personerne, der opbrugte retten til dagpenge, mindede i store træk om den resterende del af arbejdsstyrken med hensyn til blandt andet alder, køn og uddannelse. Gruppen var dog lidt ældre end det gennemsnitlige på det danske arbejdsmarked, men det skal ses i lyset af, at helt unge sjældent har nået at optjene ret til dagpenge og gøre brug af den fulde dagpengeret.*

---

*For gruppen, der opbrugte dagpengere retten i 2013 var mere end en tredjedel i beskæftigelse et år efter dagpengeophør. Tre år efter dagpengeophør var knap 50 pct. i beskæftigelse.*

*For personer, der havde forladt dagpengesystemet inden dagpengere retten var opbrugt, var beskæftigelsessituationen efterfølgende mere gunstig. Ca. 60 pct. var i beskæftigelse efter et år og andelen var stort set konstant i en periode på op til tre år efter de forlod dagpengesystemet.*

*Analysens beregninger viser, at 60 pct. af de personer, der opbrugte retten til dagpenge i 2013, havde genoptjent retten til dagpenge i løbet af de første tre år herefter. Samtidig indikerer beregningerne, at hvis den lempeligere mulighed for genoptjening af retten til dagpenge stadig havde været gældende ville yderligere 8 pct. point have genoptjent retten til dagpenge.*

*Blandt de 34.000, der opbrugte retten til dagpenge i 2013 var nogle omfattet af en 4-årig dagpengeperiode, mens andre var omfattet af en 2-årig dagpengeperiode og andre igen var omfattet af en dagpengeperiode mellem 2½-4 år. Der er tegn på, at personerne omfattet af den 2-årige dagpengeperiode i højere grad fandt beskæftigelse efter opbrugt dagpengere retten sammenlignet med den øvrige del af dem, der opbrugte dagpengere retten i 2013, men som havde en længere dagpengeperiode. I gruppen med ret til en 4-årig dagpengeperioden må det forventes, at de personer, der har nemmest ved at komme i beskæftigelse, har fundet job før end dagpengere rettens udløb.*

*En stor del af dem, som opbrugte dagpengere retten uden at komme i job, modtog midlertidige ydelser, der sigtede på at afbøde konsekvenserne efter opbrugt dagpengere retten. I gennemsnit modtog personerne midlertidige ydelser i mere end 40 pct. af tiden det første år efter dagpengeophør. De midlertidige ydelser sikrede en ekstraordinær forsørgelsesmulighed for dem, der opbrugte dagpengere retten, men bidrog samtidigt til at forlænge ledighedsforløbene, jf. Dagpengekommisionens tekniske analyserapport fra oktober 2015.*

## Dagpengere reformen fra 2010

Dagpengere reformen var en del af aftalen om genopretning af dansk økonomi og blev vedtaget i juni 2010 i Folketinget. Med aftalen blev den maksimale dagpengeperiode forkortet fra fire til to år, og samtidig blev kravet til genoptjening af retten til dagpenge ændret fra 26 til 52 ugers beskæftigelse inden for de seneste tre år. Siden blev en række midlertidige løsninger indført for personer, der opbrugte dagpengere retten, jf. boks 1.

Målet med afkortning af dagpengeperioden fra fire til to år var at få flere i beskæftigelse og nedbringe ledigheden. Erfaringerne viser, at afgang til beskæftigelse stiger tæt på dagpengenes udløb. Det skyldes, at ledige på dette tidspunkt har et stærkere økonomisk incitament til at søge et nyt job. Det var derfor forventningen, at afkortningen af dagpengeperioden ville fremrykke det tidspunkt, hvor ledige i højere grad begynder at finde beskæftigelse.

## Boks 1

**Dagpengereformen 2010**

*Aftale om genopretning af dansk økonomi* fra 2010 medførte, at ledige dagpengemodtagere pr. 1. juli 2010 maksimalt kunne være dagpengemodtagere i yderligere to år. Personer med uafbrudt dagpengeforløb ville således opbruge retten til dagpenge medio 2012.

Som følge af det relativt store antal personer, der opbrugte dagpengereetten blev en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden iværksat og en række midlertidige ydelser blev indført for personer, der opbrugte retten til at være på dagpenge:

*Midlertidig forlængelse:* Med *Finansloven 2012* blev dagpengeperioden midlertidigt forlænget med et halvt år for de personer, der ville opbruge retten til dagpenge i sidste halvår af 2012.

*Særlig uddannelsesyddelse I:* Med *Finansloven 2013* fik personer, der opbrugte retten til dagpenge i første halvår af 2013 ret til et halvt års uddannelse med en ydelse på 80 pct. af den maksimale dagpengesats for forsørgere og 60 pct. af den maksimale dagpengesats for ikke-forsørgere.

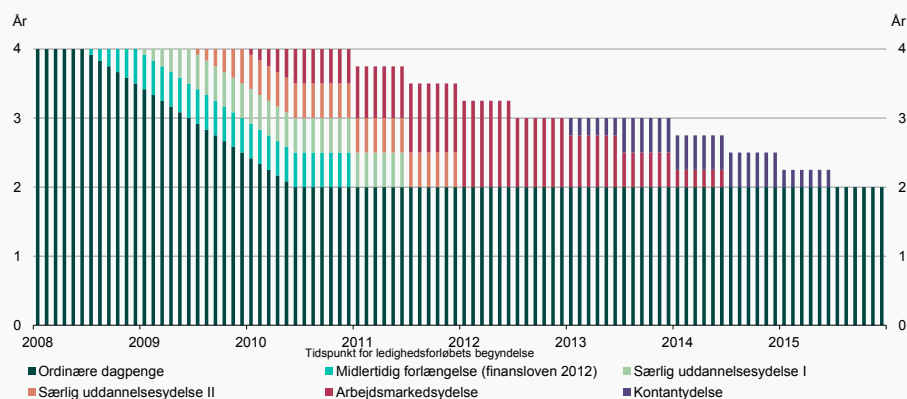
*Særlig uddannelsesyddelse II:* Med *Aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse* fra maj 2013 blev den særlige uddannelsesyddelse I videreført til personer, der opbrugte retten til dagpenge i andet halvår af 2013.

*Arbejdsmarkedsydelse:* Med *Aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse* fra maj 2013 blev en midlertidig arbejdsmarkedsydelse indført for personer, der opbrugte retten til dagpenge eller særlig uddannelsesyddelse efter 1. januar 2014.

*Kontantydelse:* *Finansloven for 2015* sikrede, at ledige, der opbrugte retten til dagpenge og arbejdsmarkedsydelse i 2015 fik mulighed for op til tre års forsørgelse. Aftalen indebar, at forsørgelsesperioden blev aftrappet til to år frem mod andet halvår af 2017.

Personer, der påbegyndte et ledighedsforløb i første halvår af 2008 var de sidste, som fik mulighed for en 4-årig dagpengeperiode efter de oprindelige regler. Personer, der blev ledige i andet halvår af 2008, fik også muligheden for en 4-årig dagpengeperiode som følge af den midlertidige forlængelse fra *Finanslovsaftalen i 2012*. Med indførelsen af de midlertidige ydelser, var det først personer, der påbegyndte et ledighedsforløb i andet halvår af 2015, der blev omfattet af en reel 2-årig dagpengeperiode, jf. figur a.

Figur a

**Oversigt over dagpengesystemet fordelt på tidspunkt for påbegyndelse af ledighedsforløb**

Anm.: De illustrerede forløb forudsætter uafbrudte ledighedsforløb [samt medlemskab af A-kasse]

Kilde: Beskæftigelsesministeriet

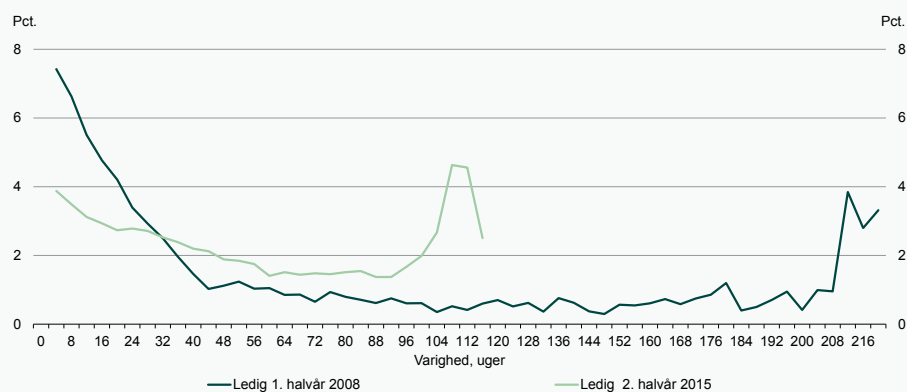
Effekten af den kortere dagpengeperiode kan illustreres ved at sammenligne den såkaldte afgangsrate for personer, som blev ledige i 1. halvår 2008 og havde ret til fire års dagpenge med personer, som blev ledige i 2. halvår 2015 og derfor havde ret til to års dagpenge.

Afgangsraten beskriver, hvor stor en andel ledige, der på et givent tidspunkt afgår fra ledighed til beskæftigelse. Sammenligningen af de to grupper af dagpengeledige viser, at afgangsraten fra dagpengeledighed til beskæftigelse for begge grupper er høj i løbet af det første halve års ledighed. Efter ca. 40 ugers ledighed ligger afgangsraten for begge grupper på et relativt lavt niveau på mindre end 2 pct. indtil kort før dagpengeperiodens udløb ved 4 år (208 uger) henholdsvis 2 år (104 uger), hvor afgangsraten igen øges, jf. figur 1.

Forkortelsen af dagpengeperioden har således som forventet vist sig at have ændret afgangsmønstret, så ledige hurtigere kommer i job.

Figur 1

Afgangsrate fra ledighed til beskæftigelse



Anm.: Afgangsrater fra ledighed til lønmodtagerbeskæftigelse for ledighedsforløb påbegyndt i 1. halvår 2008 (ret til fire års dagpenge) og 2. halvår 2015 (ret til to års dagpenge). Afgangsraten fra ledighed til beskæftigelse angiver den andel, som i en given uge finder beskæftigelse i forhold til det tilbageværende antal ledige. Præsenteret som 4-ugers glidende gennemsnit. Afgang forudsætter mindst fire ugers sammenhængende beskæftigelse. Midlertidige afgange fra dagpenge tillades, således at ledighedsforløb med op til tre ugers afbrydelse betragtes som uafbrudt. Beregningen vedrører kun personer, som har ret til en fuld dagpengeperiode i løbet af det pågældende halvår, hvor ledighedsforløbet begynder, jf. boks 5.3 i *Fordeling og Incitamentter 2018*.

Kilde: Økonomi- og Indenrigsministeriets *Fordeling og Incitamentter 2018*

I de første 32 uger af ledighedsforløbet er afgangsraten for gruppen, som blev ledige i 1. halvår 2008, højere end for gruppen af ledige fra 2. halvår 2015. Det kan skyldes overophedningen af arbejdsmarkedet, som prægede dansk økonomi gennem det meste af 2008. På samme måde kan det voldsomme konjunkturtillageslag i slutningen af 2008 og begyndelsen af 2009 have været medvirkende til, at afgangsraten i perioden fra uge 40 til 96 konstant er højere for gruppen af ledige fra 2. halvår 2015, sammenlignet med gruppen af ledige fra 1. halvår 2008.

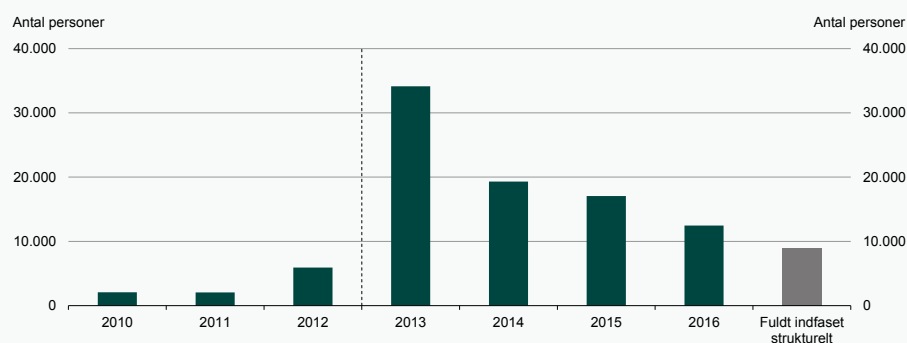
I 2013 stod en særlig stor gruppe af personer til at opbruge retten til dagpenge samtidigt. Gruppen bestod delvist af personer, der var omfattet af det tidligere dagpengesystem og opbrugte deres 4-årige ret til at modtage dagpenge, og delvist af personer, der var omfattet af dagpengereformen fra 2010. Den store gruppe af personer, der opbrugte dagpengeretten samtidigt, opstod således i høj grad på grund af indfasningen af forkortelsen af dagpengeperioden.

I 2013 opbrugte godt 34.000 personer retten til dagpenge, hvilket var væsentligt flere end både før og efter 2013. I 2016 opbrugte godt 12.000 personer retten til dagpenge, jf. figur 2.

Til sammenligning vurderede Dagpengekommisionen i sin rapport fra oktober 2015, at når de midlertidige ydelser var udfaset og konjunkturerne normaliseret, ville det med 2010-dagpengereformen være knap 9.000 personer, som årligt opbruger dagpengeretten.

Figur 2

#### Personer med opbrugt dagpengeret, 2010-2016



Anm.: Der er databrud mellem 2012 og 2013. Det høje antal i 2013 afspejler, at følgende tre grupper opbrugte retten til dagpenge samtidigt: omkring 5.000 personer med ret til fire års dagpenge, godt 8.000 personer med ret til to års dagpenge samt godt 20.000 personer med ret til mindst 2,5 års dagpenge.

Kilde: Dagpengekommisionen, 2010-2012 samt strukturelt og Jobindsats, 2013-2016

Blandt gruppen, der opbrugte retten til dagpenge i 2013, var omkring 5.000 personer omfattet af den oprindelige ordning med ret til fire års dagpenge, svarende til omkring 15 pct. Godt 8.000 personer var omfattet af den nye ordning med ret til 2 års dagpenge, svarende til omkring 25 pct. For de øvrige godt 60 pct. gjaldt forskellige regler alt efter, hvornår de påbegyndte deres forløb på dagpenge, men fælles for dem var, at de var omfattet af den midlertidige forlængelse med finansloven 2012 og havde ret til dagpenge i 2,5 år eller derover, jf. boks 2.

## Boks 2

### Opdeling efter dagpengereettens længde

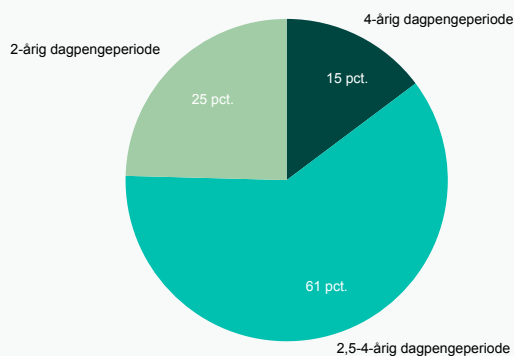
I denne analyse er de godt 34.000 personer, der opbrugte retten til dagpenge i 2013, inddelt i tre grupper. Inddelingen er foretaget på baggrund af datoen for den indplacering, der resulterer i opbrugt dagpengeret i 2013, jf. figur a.

- Omkring 5.000 personer - svarende til 15 pct. - blev indplaceret før 2009 og udgør den gruppe, der i analysen antages at have ret til en 4-årig dagpengeperiode.
- Godt 8.000 personer - svarende til 25 pct. - blev indplaceret i 2011 og udgør den gruppe, der i analysen antages at have ret til en 2-årig dagpengeperiode.
- Godt 20.000 personer - svarende til 61 pct. - blev indplaceret i 2009-2010 og udgør den gruppe, der i analysen antages at have ret til en 2,5-4-årig dagpengeperiode.

For både de 25 pct. med ret til 2-års dagpenge og de godt 60 pct. med ret til mere end 2½ års dagpenge gjaldt, at de havde mulighed for særlig uddannelsesyndelse og/eller arbejdsmarkedsyndelse efter opbrugt dagpengeret.

### Figur a

#### Personer, der opbrugte dagpengereetten i 2013, fordelt på dagpengeperiodens længde



Anm.: Tallene i figur a summer ikke til 100 som følge af afrunding. 11 personer er blevet indplaceret senere end 2011. Disse personer indgår i gruppen med 2-årig dagpengeperiode

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

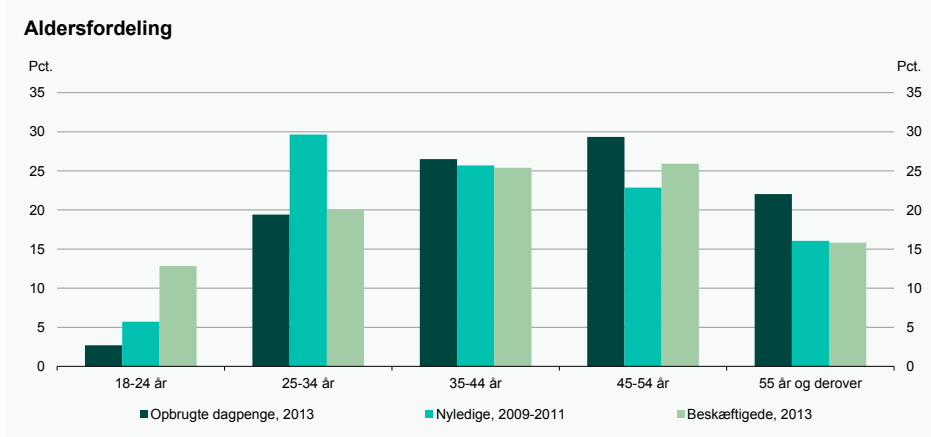
## Karakteristik af personer, der opbrugte dagpengereetten

Personer, der opbruger retten til dagpenge, minder i store træk om den resterende del af arbejdsstyrken, dvs. beskæftigede eller andre ledige.

Generelt var personer, der opbrugte retten til dagpenge i 2013, lidt ældre end den øvrige del af gruppen, som blev ledige på samme tid<sup>1</sup>. Tilsvarende var gruppen, som opbrugte retten til dagpenge også ældre end personer, der var i beskæftigelse i 2013. Over 20 pct. var 55 år eller derover, mens der både blandt de beskæftigede og de nye ledige i 2009-2011 var 16 pct. i den aldersgruppe, jf. figur 3.

<sup>1</sup> Omkring 85 pct. af personerne, der opbrugte retten til dagpenge i 2013 blev ledige i perioden 2009-2011, jf. boks 2.

Figur 3



Anm.: Gruppen af *Nyledige, 2009-2011* består af personer, der trådte ind i ledighed i 2009-2011 ekskl. de personer, der opbrugte dagpengere retten i 2013. Personer fra gruppen af *Nyledige, 2009-2011* kan være indeholdt i gruppen af *Beskæftigede, 2013*.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

Når gruppen, der opbruger retten til dagpenge, ikke fylder meget blandt 18-24-årige, skal det ses i sammenhæng med, at det er de færreste, der på disse alderstrin både har nået at optjene ret til dagpenge samt at gøre brug af den fulde dagpengereet.

En relativt høj andel af ledige på dagpenge er at finde blandt 25-34-årige. En stor del heraf udgøres formentligt af nyuddannede med ret til dimittenddagpenge.

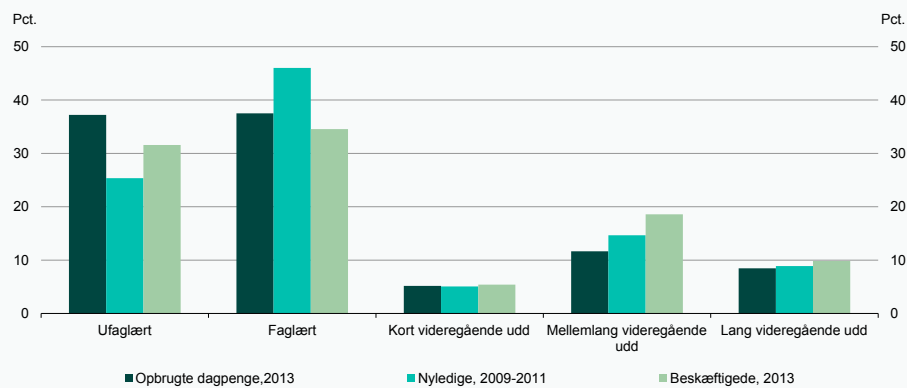
Ufaglærte udgjorde knap 40 pct. af gruppen, der opbrugte dagpengere retten i 2013, mens de udgjorde henholdsvis en fjerdedel og en tredjedel af øvrige nye ledige i 2009-2011 og beskæftigede i 2013, jf. figur 4.

Ufaglærte har typisk en højere risiko for at miste deres job, og kan være længere om at finde nyt arbejde end personer med en videregående uddannelse.



Figur 4

Højest fuldførte uddannelsesniveau



Anm.: Gruppen af *Nyledige, 2009-2011* består af personer, der trådte ind i ledighed i 2009-2011 ekskl. de personer, der opbrugte dagpengere retten i 2013. Personer fra gruppen af *Nyledige, 2009-2011* kan være indeholdt i gruppen af *Beskæftigede, 2013*.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

Gruppen, der opbrugte dagpengere retten i 2013, ligner også den øvrige del af arbejdsstyrken på en række andre parametre såsom køn, herkomst og bopæl, jf. appendiks.

Der er altså ikke nogen observerbare karakteristika, som i høj grad kendetegner gruppen, som opbrugte dagpengere retten, sammenlignet med resten af arbejdsstyrken. Årsagen til, at nogle personer opbruger dagpengere retten, mens andre enten aldrig bliver ledige eller forlader dagpengesystemet før deres dagpenge udløber, skyldes formodentlig andre og mere eller mindre uobserverbare faktorer.

Nogle bliver ledige på grund af forhold, de ikke selv er herre over. Det kan være fordi, der sker omstruktureringer på arbejdspladsen, eller arbejdspladsen lukker. For andre kan der være tale om, at individuelle evner til at udføre og fastholde sit arbejde er observerbare for virksomheden og kan være årsag til afskedigelse. Det er alle forhold, som kan forklare, at nogle bliver ledige, og at de har sværere ved at finde beskæftigelse igen, men som er uobserverbare i datagrundlaget for denne analyse.

### Knap halvdelen er tilbage i beskæftigelse

Den offentlige debat om dagpengere reformen fra 2010 var i løbet af 2013 præget af, at et stort antal personer opbrugte deres ret til dagpenge.

Et synspunkt gik på, at gruppen af personer med dagpengeophør i 2013 ville få vanskeligt ved at finde beskæftigelse, og at mange ville overgå til kontanthjælp i takt med, at de midlertidige løsninger slap op.

Langt de fleste arbejdsløshedsforsikrede, der bliver ledige, forlader dagpengesystemet før retten til dagpenge udløber. Disse personer må i højere grad forventes at være i be-

skæftigelse i de efterfølgende år end personer, der først ophører med at modtage dagpenge, når deres dagpengeret er ophørt.

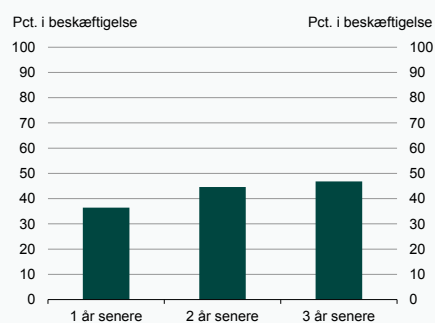
Det følger af, at afgang for mange netop skyldes, at de finder beskæftigelse samt af, at jo længere tid en person har været uden job, desto vanskeligere er det at opretholde og udvikle de kompetencer, der efterspørges på arbejdsmarkedet. Det betyder, at der kan være en selvforstærkende effekt af beskæftigelse for personer, der har en stærk beskæftigelsehistorik, og derved har nemmere ved at opretholde den høje arbejdsmarkedstilknudning, jf. Dagpengekommissionens tekniske analyserapport fra oktober 2015.

For gruppen, som opbrugte dagpengeretten i 2013, gjaldt, at mere end en tredjedel var i beskæftigelse et år efter dagpengeophør, på trods af, at hovedparten havde ret til en periode med midlertidige ydelser. To og tre år efter dagpengeophør var beskæftigelsen steget til henholdsvis 45 og 47 pct., jf. figur 5.

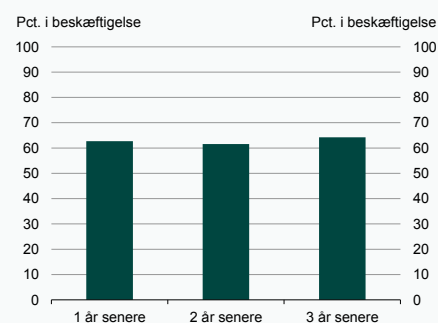
Til sammenligning var der blandt de personer, der blev ledige i 2009, og som i løbet af 2011 ikke længere modtog dagpenge, godt 60 pct., som var i beskæftigelse 1 år efter at de ophørte med at modtage dagpenge, jf. figur 6. Og beskæftigelsesfrekvensen var stort set konstant i en periode på op til tre år efter de forlod dagpengesystemet.

Grupperne adskiller sig fra hinanden ved, at sidstnævnte gruppe typisk har været i stand til at opnå beskæftigelse, inden dagpengeretten er opbrugt, hvorfor det ikke er uventet, at denne gruppe har en højere beskæftigelsesfrekvens i de efterfølgende år. Herudover var der forskelle i konjunktursituationen i hhv. 2011 og 2013.

Figur 5

**Beskæftigelse efter dagpengeophør**

Figur 6

**Beskæftigelse efter afgang fra dagpenge inden dagpengeophør**

Anm.: Personer, der er døde eller udvandrede, indgår ikke. Figur 5: Personer, der i 2013 var 58 år og derover, indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne. Figur 6: Omfatter nye ledige i 2009, der i 2011 ophørte med at modtage dagpenge inden deres ret til dagpenge var udløbet. Personer, der i 2011 var 58 år og derover indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

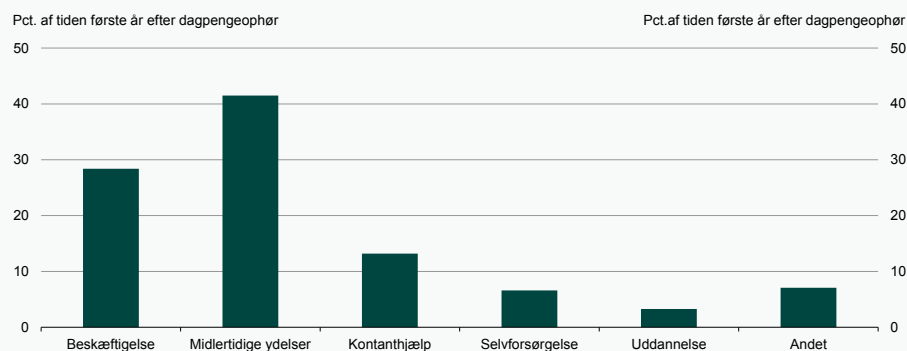
Hertil kommer, at det må forventes, at de midlertidige ydelser også kan forklare, hvorfor beskæftigelsesgraden for dem, der opbrugte dagpengere retten, ikke er højere. For som noget særligt, havde personer, der opbrugte dagpengere retten i 2013, mulighed for at modtage midlertidige ydelser – uddannelsesydelse og arbejdsmarkedsydelse - i forlængelse af endt dagpengeforløb.

De midlertidige ydelser betød, at det ydelsesfald, som fandt sted for de personer, der opbrugte deres ret til dagpenge, var væsentlig mindre, end hvis personen skulle overgå til kontanthjælp. Den gennemsnitlige ændring i indkomst fra dagpenge til de midlertidige ydelser var på ca. 31 pct., mens forskellen mellem dagpenge og kontanthjælp i gennemsnit var 56 pct., jf. Dagpengekommissionens hovedrapport fra oktober 2015. Det økonomiske incitament til at finde beskæftigelse var således ikke lige så stort for personer med mulighed for midlertidige ydelser som for personer, der opbruger dagpengere retten i et fuldt indfaset 2-årigt dagpengesystem.

Personer, der opbrugte dagpengere retten i 2013, havde i gennemsnit modtaget midlertidige ydelser i mere end 40 pct. af det første år derefter, mens de var i beskæftigelse under 30 pct. af året, jf. figur 7.

Figur 7

**Arbejdsmarkedstilknytning i året efter opbrugt dagpenge**

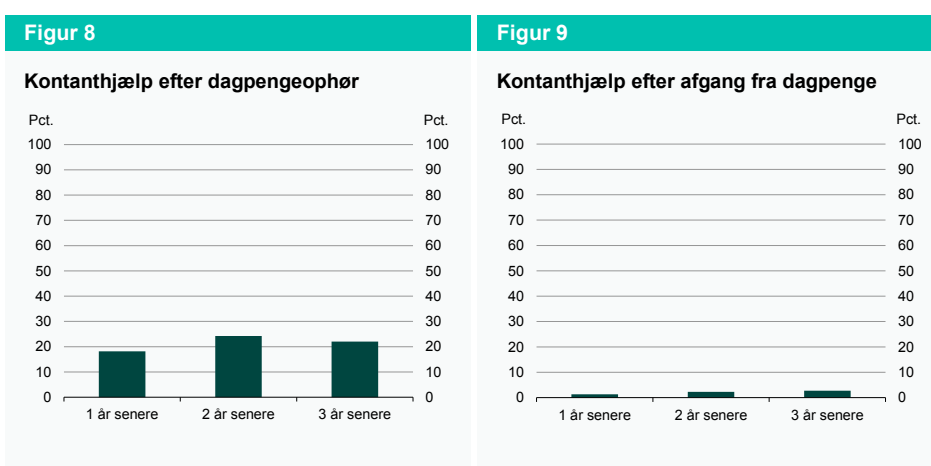


Anm.: Personer, der i 2013 var 58 år og derover, indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne. Herudover indgår personer, der er døde eller udvandrede heller ikke.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Indførelsen af den særlige uddannelsesydelse og arbejdsmarkedsydelsen udskød overgangen til kontanthjælp for personer med dagpengeophør i 2013. Der var således en stigning i andelen, som modtog kontanthjælp ind til to år efter opbrugt dagpenge. To år efter dagpengenes ophør modtog 24 pct. kontanthjælp. Tre år efter dagpengeophør, var andelen faldet til 22 pct., jf. figur 8.

Dette niveau må forventes at være højere end for personer, der ophørte med at modtage dagpenge før retten til dagpenge er opbrugt. Blandt de personer, der blev ledige i 2009, og som i løbet af 2011 var ophørte med at modtage dagpenge inden deres ret til dagpenge var udløbet, var det således også kun 1 pct., som modtog kontanthjælp et år senere. Andelen som modtog kontanthjælp var stort set konstant i en periode på op til tre år efter de ophørte med at modtage dagpenge, jf. figur 9.



Anm.: Personer, der er døde eller udvandrede, indgår ikke. Figur 8: Personer, der i 2013 var 58 år og derover indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne. Figur 9: Omfatter nye ledige i 2009, der i 2011 ophørte med at modtage dagpenge inden deres ret til dagpenge var udløbet. Personer, der i 2011 var 58 år og derover indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

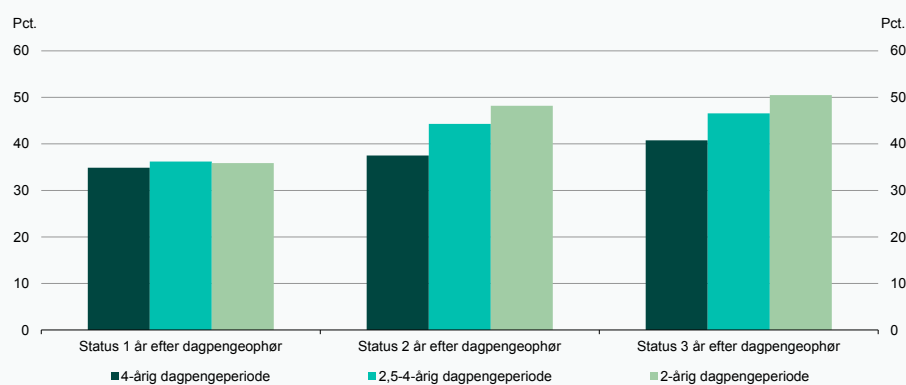
Som tidligere beskrevet er der som følge af indfasningen af dagpengereformen fra 2010, forskelle i dagpengeperiodens længde inden for gruppen, der opbrugte dagpengeretten i 2013.

Personerne med ret til den længste dagpengeperiode, var også dem med den laveste beskæftigelsesfrekvens efter dagpengeophør. Sammenligner man gruppen med ret til dagpenge i 4 år med gruppen, der havde ret til en 2-årig dagpengeperiode, viser det sig, at over 50 pct. af gruppen med ret til to års dagpenge var i beskæftigelse tre år efter dagpengeophør, mens andelen var godt 40 pct. blandt gruppen med ret til 4 års dagpenge, jf. figur 10. I sidstnævnte gruppe må det forventes, at nogle af de personer, der har nemmest ved at komme i beskæftigelse, har fundet job førend dagpengeretten udløb.

Det særlige ved 2013-gruppen er dog, at selvom personerne har haft forskellige længder af dagpengeforløb, så har de alle det til fælles, at de har været dagpengemodtagere, så længe de havde ret til det, og at retten til dagpenge ophørte på samme tid og dermed til samme konjunkturer. Det giver et godt grundlag for at sammenligne betydningen af en afkortning af dagpengeperioden.

Figur 10

Beskæftigelse efter dagpengeophør for gruppen, der opbrugte dagpengereet i 2013



Anm.: Personer, der i 2013 var 58 år og derover indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne. Herudover indgår personer, der er døde eller udvandrede heller ikke.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

En mulig forklaring på, at antallet af personer, som opbrugte dagpengereetten, var særligt højt, kan være, at de ledige var bekendt med retten til en periode med midlertidige ydelser. Med de midlertidige ydelser blev det økonomiske incitament til at finde beskæftigelse reduceret sammenlignet med en overgang fra dagpenge direkte til kontanthjælp.

### Hovedparten har genoptjent retten til dagpenge 3 år senere

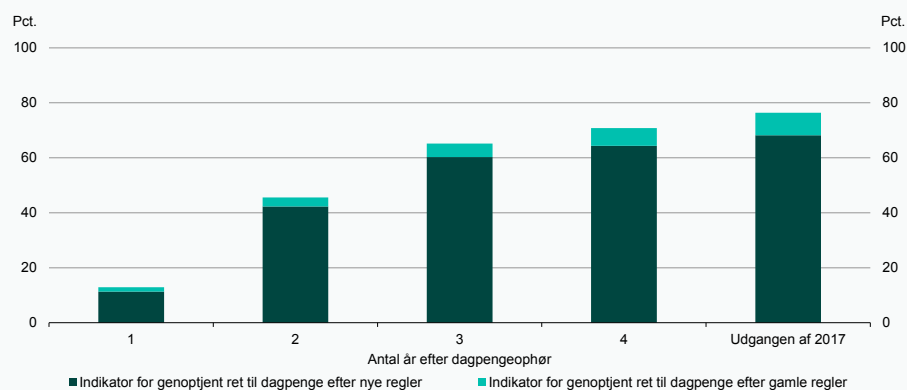
Med dagpengereformen fra 2010 blev der ændret på genoptjeningskravet, således at man skal kunne dokumentere 52 ugers beskæftigelse i løbet af en 3-årig periode for at have genoptjent ret til en ny 2-årig dagpengeperiode. Beregninger viser, at 60 pct. af de personer, der opbrugte retten til dagpenge i 2013, havde genoptjent retten til dagpenge i løbet af de første tre år herefter. Ved udgangen af 2017 havde i alt 68 pct. af gruppen, svarende til omkring 20.500 personer, genoptjent retten til dagpenge siden de opbrugte dagpengereetten i 2013.

Beregninger indikerer, at hvis den lempeligere mulighed for genoptjening af retten til dagpenge (26 ugers beskæftigelse i løbet af en 3-årig periode) stadig havde været gældende, ville yderligere 8 pct.point, svarende til knap 2.500 personer, have genoptjent retten til dagpenge, jf. figur 11.

Beregningsen tager ikke højde for øvrige ændringer i dagpengesystemet, der måtte have betydning for personernes ageren og mulighed for at finde beskæftigelse.

Figur 11

## Indikator for genoptjening af ret til dagpenge



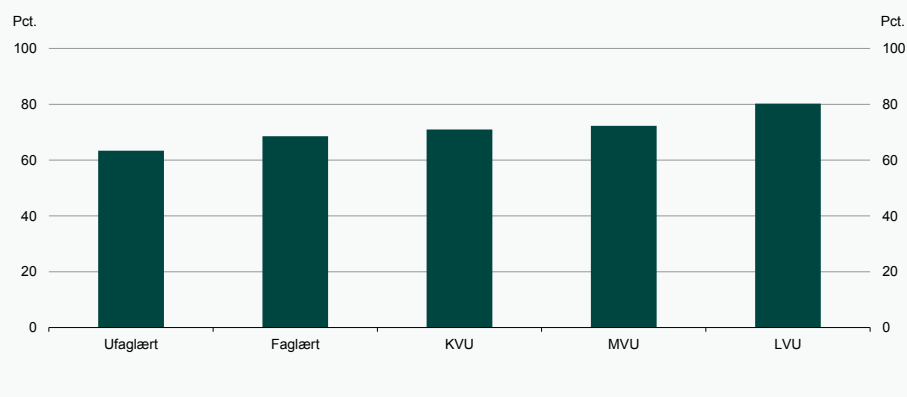
Anm.: Personer, der i 2013 var 58 år og derover indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne. Herudover indgår personer, der er døde eller udvandrede heller ikke.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

Blandt ufaglærte var det 64 pct., der ved udgangen af 2017 havde genoptjent dagpengere retten, mens det blandt personer med en lang videregående uddannelse var 80 pct., jf. figur 12.

Figur 12

## Genoptjent dagpengeret fordelt på uddannelsesbaggrund



Anm.: Personer, der i 2013 var 58 år og derover indgår ikke, da deres mulighed for tilbagetrækning inden for få år kan betyde, at de er mindre tilbøjelige til at finde arbejde, hvilket kan have betydning for resultaterne. Herudover indgår personer, der er døde eller udvandrede heller ikke.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

Personer med en stærk uddannelsesbaggrund besidder typisk flere af de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, hvilket kan være årsagen til, at flere med en kompetencegivende uddannelse har genoptjent retten til dagpenge.

Fra 1. januar 2017 trådte nye regler for genoptjening af dagpenge i kraft, således at dagpengeperioden kan forlænges med op til et år som følge af fleksibel genoptjening, jf. boks 2.

### Boks 3

#### Nuværende genoptjeningsregler

Med afsæt i Dagpengekommisionens anbefalinger indgik den daværende V-regering, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti *Aftale om et tryggere dagpengesystem*, der trådte i kraft i 2017.

Som en del af aftalen blev det besluttet at hvis en ledig opnår beskæftigelse i løbet af dagpengeperioden, kan det forlænge retten til dagpenge, når den ordinære to-årige dagpengeperiode er opbrugt. Forlængelse af dagpengeperioden sker i forholdet 1:2, og forlængelsen kan højst være på 1 år.

Med aftalen ændredes også optjening af dagpengetilrettet fra at være timebaseret (1924 timers beskæftigelse inden for et år) til at være indkomstbaseret. Personer med indkomst svarende til 212.400 kr. (2014-niveau) inden for de seneste tre år optjener ret til dagpenge. Der er taget højde for indkomstforskelle, så ingen kan optjene dagpengetilrettet på under 12 måneder. Den indkomstbaserede optjening gælder kun, når en person første gang indplaceres i dagpengesystemet.

Almindelig genoptjening af retten til en ny dagpengeperiode inden dagpengeperioden er udløbet og den fleksible genoptjening er timebaseret.

Kilde: Beskæftigelsesministeriet

# Appendiks

Tabel 1

## Karakteristik af dagpengemodtagere og beskæftigede

Pct.	Opbrugte dagpenge, 2013	Nyledige, 2009-2011	Beskæftigede, 2013
<b>Køn</b>			
Mænd	52	51	51
Kvinder	48	49	49
<b>Alder</b>			
18-24 år	3	6	13
25-34 år	19	30	20
35-44 år	27	26	25
45-54 år	29	23	26
55 år og derover	22	16	16
<b>Herkomst</b>			
Danske	78	90	91
Ikke-vestlige	17	7	5
Vestlige	5	3	4
<b>Kommunetype</b>			
Bykommune	50	44	50
Mellemkommune	16	16	16
Landkommune	27	31	26
Yderkommune	8	10	8
<b>Uddannelse</b>			
Ufaglært	37	25	32
Faglært	38	46	35
Kort videregående uddannelse	5	5	5
Mellemlang videregående uddannelse	12	15	19
Lang videregående uddannelse	8	9	10

Anm.: Kommunegrupperingen er foretaget med udgangspunkt i Erhvervsstyrelsens gruppering, hvor de 98 danske kommuner er inddelt i by-, land-, mellem- og yderkommuner på baggrund af en række vægtede faktorer, herunder befolkning, landområdets størrelse, arbejdspladser og uddannelsesniveau. Gruppen af *Nyledige, 2009-2011* består af personer, der trådte ind i ledighed i 2009-2011 ekskl. de personer, der opbrugte dagpengereften i 2013. Personer fra gruppen af *Nyledige, 2009-2011* kan være indeholdt i gruppen af *Beskæftigede, 2013*.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.